

Kontturien Sukuseura

**KONTTURIEN SUKUSEURAN
SUKUTAPAAMINEN
JA
VARSINAINEN SUKUKOKOUS
2016**

HOTELLI KIMMEL JOENSUU

ESITYSLISTA

Kontturien sukuseuran 9. sukukokous

Joensuussa Hotelli Kimmelissa 23.7.2016 n. klo 16.00

Koko sukutapaamisen ohjelma on liitteenä.

- 1 § Kokouksen avaus**
- 2 § Valitaan kokouksen puheenjohtaja, sihteeri, kaksi pöytäkirjan tarkastajaa ja tarvittaessa kaksi ääntenlaskijaa**
- 3 § Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus**
- 4 § Hyväksytään kokouksen työjärjestys**
- 5 § Esitetään seuran tilinpäätökset, vuosikertomukset ja tilintarkastajan lausunnot sukukokousten väliseltä ajalta vuosilta 2013-2015**
- 6 § Päätetään tilinpäätösten vahvistamisesta ja vastuuvapauden myöntämisestä**
- 7 § Vahvistetaan toimintasuunnitelma, tulo- ja menoarvio sekä jäsenmaksu seuraavalle toimikaudelle**
- 8 § Valitaan hallituksen puheenjohtaja**
- 9 § Valitaan hallituksen varsinaiset jäsenet ja mahdolliset varajäsenet**
- 10 § Valitaan toiminnantarkastaja ja hänelle varahenkilö seuraavaksi toimikaudeksi**
- 11 § Muut esille tulevat asiat, kuten valitun hallituksen evästykset tulevalle 3-vuotiskaudelle.**
- 12 § Kokouksen päättäminen**

Ohjelma:

Perjantai 22.7.2016

17.30 – 18.00	Kokoontuminen laivarantaan
18.00 – 20.00	Risteily Pielisjoella

Lauantai 23.7.2016

11.00 - 12.00	Osallistujien kirjaaminen ja materiaalin jako, kirjautuminen vieraskirjaan. Mahdollisuus tutustua omaan sukulinjaan. Valokuvaus ilmoittautumisen yhteydessä
12.00 – 13.00	Yhteislounas ja tuote- sekä arpamyyntiä
Kokoustila	
13.15	Tilaisuuden avaussanat, jonka jälkeen lauletaan yhteislauluna ”Karjalaisten Laulu”. Muistamme poismenneitä minuutin hiljaisella hetkellä. Laulu ”Pohjantähden alla”.
13.25	Esitelmä, Kristian Kontturi/V-M
14.00	Sukutaulun esittely, V-M
14.30	Ryhmäkuva, Kahvitauko, myydään standaareja ja postimerkkejä sekä arpoja
15.00	Musiikkiesitys tai yhteislaulua
15.15	Kotisivut ja Facebook, Markku ja Juha
16.00	Tauko (ja tietokilpailu) ja arpa- ja tuotemyyntiä
16.15	Varsinainen sukukokous
16.45 – 19.00	Tauko
19.00 -	Päivällinen ravintola Fransmannissa, iltaohjelma

Karjalaisten laulu

Etelä- ja Pohjois-Karjalan yhteinen maakuntalaulu

Historia

Karjalaisten laulun on säveltänyt ja sanoittanut P. J. (Pekka Juhani) Hannikainen (9. joulukuuta 1854 Nurmes – 13. syyskuuta 1924 Helsinki). Työprosessi oli pitkä. Hannikainen muokkasi laulua 18 vuoden ajan ja teki siitä kymmeniä eri versioita. Karjalaisten laulusta lauletaan nykyisin ensimmäinen, neljäs ja viimeinen säkeistö – säkeistöjä on kaikkiaan seitsemän. Karjalaisten laulu on yksi Suomen maakuntalauluista, joita sävellettiin 1800-luvun puolivälistä lähtien sekä historiallisten että uudempien maakuntien kunniaksi. Maakunnilla on omia lauluja ainakin Ruotsissa. Maakuntalauluista vanhin, vuonna 1852 valmistunut Savolaisten laulu, loi mallin muille maakuntalauluille. Lauluissa on ensimmäisenä ihannoiva alueen luonnon kuvaus, jota seuraavat kansan kohtaamat hankaluudet ja taistelutahdon ilmaisut sekä maakunnan väen ja erityisesti naisten ylistys. Maakuntalaulut otettiin omiksi kansakoulujen, yhdistystoiminnan ja laulujuhlien välityksellä. Vuonna 1899 ensimmäisen kerran esitetty Karjalaisten laulu kuuluu tänä päivänä eniten laulettuihin maakuntalauluihin. Se päättää monet tilaisuudet niin Pohjois- ja Etelä-Karjalassa kuin evakkokarjalaisten joukossa.

Karjalaisten laulu

1.

Suloisessa Suomessamme oisko maata armaampaa, kuin on kaunis Karjalamme, laulun laaja kotimaa! :,: Lauluna sen kosket kuohuu, järven aallot loiskuaa, säveleitä salot huokuu, ikihongat humajaa. :,:

2.

Perintönä laulun juuret meill' on entisajoilta, jolloin kaikki toimet suuret laulun tehtiin mahdolla, jolloin meidän kankahilla taitomiehet askaroi, nuotioilla nokisilla ongelmoita askaroi.

3.

Yli Suomenniemen vielä maine kuulu kulkevi, kuinka Väinön kannel siellä koko luonnon lumosi; kuinka Seppo taitoniekka Sammon kirjokannen loi, tahi Kaukomielen miekka sota-innoin salamoi.

4.

Ei oo meillä rikkautta eikä maamme viljavaa, vaan on laulun runsautta, kylvämättä kasvavaa; :,: sit' ei pane Idän halla eikä Pohjan pakkaset, se ei sorru sortamalla, sitä ei lyö rakehet. :,:

5.

Kyll' on kansa Karjalankin monet kovat kokenut, väkivallan raaimmankin iskut tuimat tuntenut; kestänyt on sodan pauhut, sorrot vuosisatojen, sodan pauhut, vainon kauhut, kolkot vuodet katojen.

6.

Mutta meiltä laulun mahti mennyt maan ei rakohon, säveleiden sorja tahti viel ei vierryt pakohon. Josko murhe mieltä painaa tahi riemu kohottaa, laulu,soitto, meiltä aina yhtä herkäst' irtoaa.

7.

Konsa vaino Suomeamme kovin kourin koittelee, silloin kurja Karjalamme Suomen surut soittelee. :,: Ja kun onnen päivän koitto Suomellen taas sarastaa, silloin riemun suuri soitto Karjalasta kajahtaa! :,:

Pois nukkuneiden muistoa kunnioittaen
Pohjantähden alla

[Suomalainen kansansävel. Johan Fredrik Granlund, 1809-1874. Koto-maamme, 1863.

Jaakko Juteinin sanoituksin

**Täällä Pohjantähden alla
on nyt kotomaamme,
:,: mutta tähtein tuolla puolen
toisen kodon saamme :,:**

**Täällä on kuin kukkasella
aika lyhyt meillä,
:,: siellä ilo loppumaton
niin kuin enkeleillä ;,:**

**Täällä sydän huokailee
ja itku silmän täyttää,
:,: siellä sydän iloitsee
ja silmä riemun näyttää:,:**

**Sinne toivon siivillä
jo sydän pieni lennä,
:,: siellä kun on kotomaani
sinne tahdon mennä :,:**

Jo Karjalan kunnaila lehtii puu

Kirjoittanut [Valter Juva](#)

Jo Karjalan kunnaila lehtii puu,
Jo Karjalan koivikot tuuhettuu,
Käki kukkuu siellä ja kevät on –
Vie sinne mun kaiho ponneton.
Ma tunnen vaaras ja vuoristovyös
Ja kaskies sauhut ja uinuvat yös
Ja synkkäin metsies aarniopuut,
Ja siintävät salmes ja vuonojes suut.
Siell' usein matkani määrätöin
Läpi metsäin kulki ja jylhäkköin,
Ja vuorilla seisoin paljain päin,
Mist' uljaan Karjalan eessäni näin.
Tai läksin kyliin urhojen luo,
Miss' ylhillä vaaroilla asui nuo;
Näin miehet kunnon ja hilpeän työn
Ja näin, miss' sykkii Karjalan syän.
Jo Karjalan kunnaila lehtii puu,
Jo Karjalan koivikot tuuhettuu,
Käki kukkuu siellä ja kevät on –
Vie sinne mun kaiho ponneton!

Oi Suomi, katso **The Finlandia Hymn**

Melody - Melody - *Jean Sibelius*

Veikko Antero Koskenniemi, 1940

Oi, Suomi, katso, sinun päiväs' koittaa,
Yön uhka karkoitettu on jo pois,
Ja aamun kiuru kirkkaudessa soittaa,
Kuin itse taivahan kansi sois'.
Yön vallat aamun valkeus jo voittaa,
Sun päiväs' koittaa, oi synnyinmaa.
Oi, nouse, Suomi, nosta korkealle,
Pääs' seppelöimä suurten muistojen.
Oi, nouse, Suomi, näytit maailmalle,
Sa että karkoitit orjuuden,
Ja ettet taipunut sa sorron alle,
On aamus' alkanut, synnyinmaa.

Oi kallis Suomenmaa

Kansanlaulusta sävel ja sovitus Heikki Klemetti

Oi kallis Suomenmaa
sun koskiesi kuohua ja honkiesi huminaa
suo mun kuunnella kunnes hetki lähtöni lyö.
Ei toista kalliinpaa
voi maailmasta löytää
kuin tämä köyhä kotimaa
jonka kauniiks´ on kasvatellut taattojemme työ.
Korpees´ raivio,
kulta vainio
raatain luoda nyt meidän vuoro on.
Sulle tahdomme
suoda kaikkemme
puolestas´ seistä saakka kuolohon.
Oi Suomi synnyinmaa
suo helmassas´ sun poikasi onnellista nukahtaa
kun hän henkensä halvan sulle antanut on.
Ei muuta kunniaa
kuin kuulla k__mullansa
sun kuusiesi kuiskinaa
kun sä kätkenyt olet hänet viime lepoon,
Korpees´ raivio... jne